

Antoni Porzeziński

Stobno, gm. Kołbaskowo, woj.
szczecińskie. Stanowiska 10 i 11

Informator Archeologiczny : badania 10, 72

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STARY ZAMEK, gm. Sobótka
woj. wrocławskie

patrz
neolit

STOBNICA-TRZYMORGI, gm. Ręczno
woj. piotrkowskie

patrz
neolit

STOBNÓ, gm. Kołbaskowo
woj. szczecińskie
Stanowiska 10 i 11

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Antoni Porzeziński. Finansował WKZ w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Osady kultury łużyckiej z IV i V okresu epoki brązu.

Stanowisko nr 10 położone jest około 500 m na północny-zachód od zachodniego krańca wsi Stobno na łagodnie opadającej powierzchni stoku wzniesienia ograniczonego podmokłą łąką. Gleba piaszczysta, użytkowana dotychczas jako pole orne. Badaniami objęto powierzchnię 15 arów, odkrywając 18 obiektów nieruchomych osady kultury łużyckiej. Były to jamy i paleniska otwarte. W zakresie układu planigraficznego wyraźnie zaznaczył się podział na dwa równoległe rzędy obiektów, występujące w różnych odległościach od siebie. Maksymalne skupisko obiektów wystąpiło w północno-wschodniej części stanowiska. Materiał zabytkowy stanowiła wyłącznie ceramika. Wielkość poszczególnych obiektów dość różna /od 1 x 1 m do 4,5 x 2,5 m/, zarysy powierzchni mocno nieregularne. Nie stwierdzono śladów posłupowych. Maksymalna głębokość wypełniska obiektów nie przekraczała 40 cm. Materiał ceramiczny pozwala datować powyższe obiekty na V okres epoki brązu.

Stanowisko nr 11 położone jest około 400 m na północny-zachód od zachodniego krańca wsi Stobno, na stoku dość spornego wzniesienia o piaszczysto-gliniastej glebie. Podczas prac ziemnych związanych z niwelacją terenu odsłonięto i częściowo zniszczono kilka jam z zawartością ceramiki kultury łużyckiej. Podjęte badania ratunkowe pozwoliły na wyeksplorowanie jednej jamy zalegającej w ścianie wykopu oraz sporządzenie dokumentacji rysunkowej ścian profilowanych o łącznej powierzchni 150 m². Materiał ceramiczny uzyskany z wypełniska jamy i ścian profilowych pozwala datować odkrytą osadę na IV okres epoki brązu.

WENECJA, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowisko "Most"

patrz
późne średniowiecze